

We Lwowie, dnia 8. listopada 1905.

Aleg. 533

Dodatkowe sprawozdanie

komisyi solnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego
w przedmiocie sprzedaży soli, tudzież o wniosku posła
Skrzyńskiego Ls. 3561|05.

Wysoki Sejmie!

Ponieważ w Kałuszu spaliły się urządzenia do wyrobu soli bydłczej, które muszą być odbudowane -- nasuwa się pytanie, czy nie możnaby, korzystając z nadarzonej sposobności, przenieść fabrykację soli bydłczej w inne odpowiedniejsze miejsce? Mianowicie zwraca na to uwagę Biuro zarządu sprzedaży soli przy Wydziale krajowym, że gdy salina w Kałuszu ma własny tor kolejowy podjazdowy, dochodzący do magazynów soli, przeto stanowi wyborne miejsce do ładowania soli topkowej. Dostają się tam topki z magazynu wprost do wagonu. Najwięcej szkody z powodu uszkodzenia topek podczas transportu ma jednak krajowy Zarząd sprzedaży soli przy poborze soli z saliny w Kossowie, oddalonym o 40 kilometrów od stacyi kolejowej, z powodu obtłukania się topek przy ładowaniu na furmanki włościańskie, podczas jazdy i przy wyładowywaniu do wagonów przez furmanów, mniej wprawnych do tej roboty, niż służba salinarna.

Nasuwa się przeto sama przez się myśl, iż byłoby to połączone z nie-małą korzyścią dla celów krajowej organizacyi sprzedaży soli, gdyby c. k. Rząd zechciał skoncentrować fabrykację soli bydłczej na przyszłość w Kossowie, skoro przy soli bydłczej pakowanej w worki w stanie miążkim, warunki transportu są obojętne. Dla interesów c. k. Skarbu również jest obojętnem, czy ma być odbudowany zakład do wyrobu soli bydłczej w Kałuszu, czy w Kossowie -- a gdyby wyrób tego gatunku soli przeniesionym był z Kałusza do Kossowa, krajowy Zarząd sprzedaży soli byłby uwolniony od mitręgi i strat, na jakie naraża go transport soli topkowej z Kossowa do najbliższych stacyj kolejowych.

Rozumie się samo przez się, iż z góry przypuszcza się, że przeniesienie fabrykacyi soli bydłczej do Kossowa nie powinno pociągnąć za sobą podrożenia tego gatunku soli w drobiazgowej sprzedaży hodowcom bydła. To powinien zagwarantować krajowy Zarząd sprzedaży soli co do soli bydłczej, sprzedawanej w jego zastępstwach.

Uchwałą z dnia 7. bm. przekazał Wysoki Sejm komisji solnej do sprawozdania wniosek posła Skrzyńskiego, który zmierza ku temu, iżby c. k. Rząd:

1. poczynił odpowiednie zarządzenia celem zatamowania wprowadzania bukowińskiej soli do kraju;
2. czuwał nad odpowiednim wyrobem soli w salinach krajowych, tak co do gatunku, jak i ilości;
3. zniżył cenę soli dla krajowej organizacyi sprzedaży soli.

Komisya solna w zupełności zgadza się z intencją szan. wnioskodawcy. A że się zgadza, dowodem tego jest treść jej wniosków, objętych sprawozdaniem l. s. 3516/05, załatwiającem sprawozdanie Wydziału krajowego o sprzedaży soli. Nie pozostaje przeto komisji nic innego, jak odwołać się na owo sprawozdanie.

W myśl uwag powyższych komisya solna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby wyrób soli bydłcej dla Galicyi urządził w c. k. salinie w Kossowie

II. Wniosek posła Skrzyńskiego i tow. l. s. 3561 uznaje się za załatwiony uchwałami, powziętymi na podstawie sprawozdania komisji solnej o sprzedaży soli w zarządzie Wydziału krajowego l. s. 3516/05.

Zastępca przewodniczącego:

Korytowski w. r.

Sprawozdawca:

Merunowicz w. r.